

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Αθήναις φρ. 15—*Εν δε ταίς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

Ἐγκαινίζων τὴν σειράν τῶν προσωπογραφιῶν τῶν διασημωτέρων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς κοινωνίας προσώπων διὰ τῆς εἰκόνης τοῦ δημοφιλεσιτέρου καὶ τοῦ ἐγκριτωτέρου τῶν παρ' ἡμῖν συγχρόνων ποιητῶν, ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ σπουδαιότερον γεγονός τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τὴν ἑμετέραν φιλολογίαν, ἐπάναγκες κρίνω νὰ προτάξω ὅτι τὰ γραφόμενά μου εἰσὶν ἀπλῆ ἀτομικὰ ἐντυπώσεις, μὴ ἔχουσαι τὴν ἀξίωσιν τῆς βιογραφίας καὶ ἐτι ἔλαττον τὸν ὄγκον τῆς κριτικῆς. Ἀνάγονται εἰς τὸν βίον τοῦ προσφιλοῦς ποιητοῦ, καθόσον ὁ βίος οὗτος συνδέεται μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ δύναται νὰ ἐνδιαφέρῃ αὐτὸ ὑπὸ ἐποψίν καθαρώς καλλιτεχνικῆν. *Ἄν εἶνε ἀληθές ὅτι τοῦ καλλιτέχνου ἡ φύσις ἀποτυπῶνται ζωρῶς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τοῦτο ἀληθεύει πρωτίστως εἰς τὸν ποιητὴν, ὅστις τὰ μυχιαίτατα τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ διερμηνεύει οὐχὶ ἡμέσως διὰ τοῦ χρωστικῆς, τῆς σμίλης ἢ τῶν ἤχων, ἀλλ' ἡμέσως διὰ τοῦ πλουσίου τοῦ λόγου δωρήματος, τοῦ ποιητοῦ ὁ βίος ἐπομένως καὶ τὰ χαρακτηρίζοντα αὐτὸν περιστατικὰ ἔχουσι σχέσιν στενοτάτην πρὸς τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔργα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τροχία τοῦ πλάνητος ἡμεῶν βίου ἐρήψατό ποτε τῆς τροχίας τοῦ βίου τοῦ φίλου ποιητοῦ, γινώσκω περιστατικὰ τινα συμβάλλοντα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι πληροστέραν κατανόησιν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ. Παρενέρω εἰς αὐτὰ πασίγνωστά τινα γεγονότα, δειλὰς τινὰς ἀτομικὰς μου παιθήσεις καὶ καταρτίζω δι' αὐτῶν προσωπογραφίαν, ἥτις, ὅσον ἀτεχνος καὶ ἂν εἶνε, ὁμοιάζει ἐν τούτοις περισσώτερον πρὸς τὸν ἀπεικονιζόμενον, ὃν γινώσκωμεν πάντες, παρ' ὅσον εἰκόνας τινὰς πρὸς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ χάριν παραδείγματος, ὃν ἐπὶ τέλους οὐδεὶς γινώσκει. Καὶ τὰ δημιουργημά μου τούτου, διὰ νὰ μὴ καταδιωχθῇ ὡς ἀλήτης καὶ ἀνόστιος ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, τὸ ἀποστέλλω εἰς τὰ θερμὰ ὑπόγεια τοῦ Μὴ Χάνεσαι, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔμω ζήτησιν βεβαίως ἐνοίκιον ὁ φιλόανθρωπος φίλος μου Βλάσιος κτλ.

* * *

*Οσοὶ δὲν τὸ γινώσκουσι θὰ ἐκπλαγῶσιν, εἶμαι βέβαιος, ἀκούοντας πρώτην φοράν ὅτι ὁ λιγὺς καὶ αἰσθηματίας ποιητὴς, ὁ διαπρύσιος τοῦ ρομαντισμοῦ κήρυξ, ὁ ἐνθουσιώδης ὕμνωδός τῆς φουστανέλλας καὶ τοῦ καρυσφυλλίου, ὁ πυρπολῆσας πολλὰς νεανικὰς καρδίας μετὰ τὸ φλογερὸν ἐρωτικὸν ἄσμα του καὶ ἠλεκτρίσας πολλὰς ἄλλας χλιαρὰς διὰ τοῦ σθένους τῶν ἀρειμανίων ἐγερτηρίων του εἶνε . . . Χῖος.

*Ἡ λέξις αὕτη σφύρει ἐξόπισθεν αὐτῆς συνήθως ἓνα φάκελλον μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῆς Πιστωτικῆς τραπέζης, δεσμὴν συναλλαγμάτων καὶ χρεωγράφων, ἐν μέγαρον μαρμαρόκτιστον, τὸ 1½ τοῖς 0)0, μίαν ἀμαξαν μετὰ δύο ἵππους, ἓνα ὑπὲρτερον φορτωμένον μετὰ ἑκατὸν πενήντην ὀκάδας μέταλλον εἰς ὄπλα καὶ ἀλύσεις, μίαν κόρην μετὰ τετρακοσίας χιλιάδας προίκα καὶ μίαν ἔμφυτον καὶ ἀκατανίκητον ἀντιπάθειαν. Οὐδὲν ἐξ ὧν τούτων κέκτηται ὁ Παράσχος καὶ ἔλαττον παντὸς ἄλλου τὸ τελευταῖον. Πλούσιος εἰς στίχους καὶ ὁμοιοκαταληξίας, εἶνε πτωχὸς διὰ τὴν δυστυχίαν τῶν φίλων του εἰς ἑκατομμύρια. Μετοχὰς δὲν ἔχει, ἐκτὸς ἐκείνων ὅσας μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ λόγου μεταχειρίζεται εἰς τοὺς στίχους του, δὲν ἔχει κόρας πρὸς ὑπανδρείαν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, καὶ ἓνα μόνον ἔχει ἵππον, τὸν Πήγασον, ἡ διατροφή τοῦ ὁποίου δὲν τῷ στοιχίζει πολὺ, πιστεύω.

*Ἄλλως τε δὲν εἶνε καὶ καθ' ὁλοκληρίαν Χῖος, διότι καὶ μὲν οἱ γονεῖς του κατάγονται ἐκεῖθεν, ὁ Ἀχιλλεύς ὅμως γεννηθεὶς ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἀνατραφεὶς ἐν Ἀθήναις εἶνε γνήσιος Ἀθηναῖος καὶ λατρεύει τὴν πρωτεύουσάν του, ἔστω καὶ ἂν αὕτη διοικῆται ὑπὸ τυροειδοῦς Δημαρχεῖου, μετὰ θέρημα ἴσως περίπου πρὸς ἐκείνην, μεθ' ἧς λατρεύει τὴν Μοῦσαν.— Ἦνε ὠραία, μοὶ ἔλεγέ ποτε μετὰ τὴν ἐκφραστικὴν του γλῶσσαν ἐπανελθὼν ἀρτίως ἐκ τῆς Ἑσπερίας, εἶνε ὠραία ἡ Φραγκία, ἀλλὰ τὸν οὐρανὸν τῆς Ἀττικῆς μας δὲν τὸν ἔχει!

*Οἶμοι! ἀληθῶς δὲν ἔχει ἡ δύσις τὸν οὐρανὸν μας, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὐδὲ τὸν Αὐγερῖνόν του καὶ τοὺς λοιποὺς ἀστερισμοὺς.

* * *

γράφει επιστολογράφος εκ Σύρας, κοίνας μεγαλοπραγμ...
έξοχα, πλοία έμπορικά, κιβώτια πλήρη χρωμαγίων, έκτα...

Μεταξύ των δύο τούτων αντίθεσων—Σκουλούδη και
Συμβουλίου—τελείται πάλη. Ο κ. Σκουλούδης προσφέρει...

Πώς είναι δυνατόν υπάλληλοι—άνεργιστικοί εν τινι
εκ Σύρας έπιστολή μαι.—άντι ευτελοῦς μισθοδοσίας κάτο...

Και άλλα εκ της αὐτῆς έπιστολῆς : α'Εν τούτοις πρός
τιμὴν και δόξαν Κομμουνόδουρου Μπουμπουλη, Σωτηροπού...

α'Αποδιώξατε Σκουλούδην, άλλως, αποτυγχάνομεν εις
έκλογάς Σύρου και Νήσων.

Ακόμη και αυτά: α'Αλλά ποία ἡ χθεσινή κατασχόνες !
Δι' όλες της ἡμέρας δώδεκα στρατιώται πεζικοῦ, λοχαγός...

Διὰ τὴν άλλην δίκην τοῦ Ταμείου Χαλκίδος—μὰς γρά
φει άλλος έπιστολογράφος εκ Σύρας—ὁ Καϊμάκης δικαστή...

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ έκλογικά Σύρου, εννοίεται ὅτι ἡ πρῶ
τη έπίρροή εἶναι ἡ τοῦ Σκουλούδη ὡς περὶ τὸν να εἰπω...

λευτοῦ ὁ κ. Γρυπάρης διὰ τῆς ἀμέμπτου πολιτικῆς διαγω
γῆς του, τῆς προσηνείας τῶν τρόπων του, και τῶν πραγμα...

Πρέπει να ὁμολογήσωμεν ὅτι αὐτὸς ὁ λεγόμενος σιδηρό
δρομος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὁ συνδέων δύο κέντρα ἀενάου...

Δὲν φθάνουν όλα αὐτὰ, πρέπει να προστεθῆ αὐτόχρημα
και ἡ ἀχρεϊότης διότι ἀχρεϊότης εἶναι να ἔχητε κικλι...

Μεγάλη εἰδησις, μεγαλειτέρα τοῦ ἀναστήματος τοῦ διευ
θυντοῦ τοῦ σιδηροδρόμου. Ο Ἰσπότης Δὲ Κάστρος καββάλα...

Ο θεατρογράφος τῆς Πατρίδος τῆς Σύρου ἀποφαίνε
ται ὅτι ἐξ ἡ μουσικῆ τοῦ Φάουστ εἶναι ἐλεεινὸν συνομβύλευμα...

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

Συνέχεια και τέλος εις τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης

ΤΡΙΑΪΠΛΟΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΡΟΚΟΥ ΧΟΙΔΑ

(Δημοκρατικὸ ὑποψήφιου Ἀττικῆς)

[Ἀπόσπασμα].

Λαὸ τῆς Ἀττικῆς !

Τὸν μέγαν, τὸν ἰθνηκὸν ἀγῶνα συναγωνίζομαι μετὰ τοῦ
Λαοῦ.

Ὁ μετὰ τοῦ Λαοῦ ἀγῶν, ἀδόλως, εἰλικρινῶς ἀνταγω
νιζόμενος νικήσει ὁ ἄνευ αὐτοῦ ἠττηθήσεται ὁ κατ' αὐτοῦ...

Ἐρεισμά μου ἡ ἀλήθεια· δόγμα μου ἡ Ἐλευθερία, ἡ
Ἰσότης, ἡ Ἀδελφότης· σκοπὸς μου ἡ ταχεῖα μετατροπὴ...

Ἐχεις ποιοίθῃσι Λαὸ τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὴν ἀγνότητα
τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν μου, εἰς τὴν εἰλικρινεῖαν τῶν ἀ...

Ἐλεξόν με.
Δυσπιστεῖς ;
Ἀπόρροσόν με.

Ἐὰν με ἐκλέξῃς, Ἀλὲ τῆς Ἀττικῆς, διὰ να σὲ εκπροσω
πήσω ἐν τῷ προσεχῇ Ἐθνηκῷ Συνεδρίῳ, τῷ προωρισμένῳ...

Ἀ. Τὴν ταχίστην λύσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος διὰ
τῆς κατασχύσεως τῆς τοσαύτης ἄνευ αἰδοῦς και δίκης πε...

Ἐξωτερικὸν ζήτημα οὐχὶ διὰ τῆς ἀτίμου πολιτικῆς τῆς ἐπαιτείας και τοῦ ἰθνηκοῦ
ἐξευτελισμοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀρετῆς και τῆς...

Γον. Τὴν ἀμείλικτον τιμωρίαν τοῦ ἠθικοῦ ἀδουρροῦ
τῆς δουλείας, τῆς σμικρότητος, τῆς κακοδαιμονίας τῆς εἰ...

Δον. Τὴν κατάλυσιν ἀργόντων ἐπιόρκων, μωρῶν, ἀμα
θῶν και τὴν ἀνάδειξιν ἀρχόντων εὐόρκων, εὐ φρονούντων,

Βον. Τὴν δίκην και τὴν καταδίκην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ
Κομμουνόδουρου, τῆς παρὰ τὴν πανηγυρικῶς ἐκπεπραμένην...

Σον. Τὴν τῆς ἰθνηκῆς δυνάμεως κατὰ τε ξηρᾶν και θά
λατταν διοργάνωσιν, ἐρεῖδομένην ἐπὶ τὴν ἐπιστήμην και...

Ἐὰν με ἀποκρούσῃς, Ἀλὲ τῆς Ἀττικῆς, νέες ἐκ τῆς ἀπο
κρούσεως ταύτης ἀντλήσω δυνάμεις και μετὰ τοῦ κυριάρ...

Ἀθῆναι τῆ 5ῃ Δεκεμβρίου 1881.

Ρόκος Α. Χοῖδᾶς.

Δημοκρατικὸ ὑποψήφιος τῆς Ἀττικῆς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ.

14]26 Νοεμβρίου 1881. Ἀπὸ Chieti

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ—ΠΑΥΛΟΣ—ΜΙΚΗΤΗΣ.

Τὸν παρουσιάζω εἰς τὴν Συντροφίαν τοῦ «Μη Χάνεσαι»
και δι' αὐτῆς εἰς τοὺς μυρίους ἀναγνώστας του.

Ἐἶ και ἄλλοτε μοι ἔτυχε να σας ἀναφέρω τὸ ὄνομά του,
σήμερον μόνον δύναμαι να σας τὸν παρουσιάσω ἐπισήμως...

Ἐἰς τὸν φίλον τοῦτον ἀφιερῶ μίαν παράγραφον· Σπάνιος
τύπος Βοημοῦ· εἶναι περιπλανώμενος ὀδοντοῖατρός!

Μίαν θερμὴν νύκτα πρό τεσσάρων ἔτων ἐν Βαρί, μετὰ
τὸ θέατρον εὐρισκόμεθα μεταξὺ τῶν αὐτῶν φίλων· μὰς ἔ...

γνωρίζουσι νὰ γράψωσι στίχους. Χθές, κατὰ τὸ γέφυμα, διότι διαμενόμεν ἐν τῷ αὐτῷ ξενοδοχείῳ, μ' ἔδωκα ὅτι μετὰ τινὰ καιρὸν θὰ παρρησιάζω. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ θέατρον τὸν εἶδον ἐν τινὶ θεωρίῳ μετὰ τοῦ Μικέτη, ὃν ἄλλοτε εἶχον ἴδει ἐν Νεαπόλει καὶ Μεδιολάνοις καὶ ὁ ὁποῖος διαμένει ἐν πολίχνῃ τινὶ παρὰ τὴν Chieti, ἐνθα ἐγεννήθη. Μετ' ὀλίγον τοὺς συνήντησα εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ θεάτρου. — Παρουσιάσέ με εἰς τὸν Μικέτην, τῷ εἶπον κατὰ μέρος. — Πῶς! δὲν τὸν γνωρίζεις; ἔλα ἴδω. . .

Μετὰ τὸ θέατρον εἰδειπνήσαμεν ὅλοι ὁμοῦ.

Ὁ ἱππότης Φ. Π. Μικέτης εἶναι νέος μήπω τριακοντούτης, ἀνκστήματος μετρίου, κομψός καὶ λίαν διακεκριμένος τοὺς τρόπους. Ἡ ὄψις του δὲν εἶναι ὠραία, ἀλλὰ συμπαθεστάτη· θαυμάσιοι οἱ καστανοὶ ὀφθαλμοὶ του, ἐν οἷς ἀστροπτεῖ ἡ εὐφυΐα του, κατὰ πλεον ἢ εὐφυΐα, μειδιά ἢ ψυχὴ του. Ἐπῆρξε μάγικα, ἢ ἀπελπισία τῶν ἀγροφυλάκων τῶν περιχώρων τῆς Chieti, εἶτα μαθητὴς πεταλωτοῦ, κτίστης, ἀλλὰ πάντοτε ζωγράφος καὶ πρῶτον καλλιτέχνης. Πολλοὺς τοίχους τῶν οἰκιῶν τῆς Chieti ἐμουζούρωσεν, ὅταν ἀνυπόδητος, ἀσκεπής, τὸν πάταγον μετ' ἑαυτοῦ ἄγων καὶ τὴν ἀναστάτωσην, δωδεκάστης ἀνά τὴν πόλιν περιεφέρετο. Πολλάκις τὴν βράχην λόφου ἀνερχόμενος ἢ τὴν αἰωρουμένην κλίμακα ἰκρίωματος περὶ οἰκοδομὴν τινὰ, τὸ πῆλοφάρι ἔχων ἐπ' ὤμου, ἐπέστη ὡς ἀπῶν καὶ τὸ παιδικὸν του ὄμμα ἀπελιθοῦτο, τοῦ βλέμματος ἀπολλυμένου ἐν τῷ ἀπαραιμίλλῳ, ἀτέρμονι ὀρίζοντι, τῷ κυκλοῦντι τὴν ἐπὶ ὀροπέδιου ἐκτισμένην Chieti καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἔχαντὴ κατὰ φυτον πεδιάδα, ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Πασκάρου διαρρέομένην.

ΜΑΙΑΛΑΤΙ * ΧΗΤ ΑΥΛΑ

Ἦτο ὄρφανός καὶ μετὰ τεσσάρων ἐστὶ ἀδελφῶν τὸν ἔτρεφεν ἡ κοπιώδης ἐργασία τῆς μητρός του, βοηθουμένης ὑπὸ τινῶν συγγενῶν. Οὗτοι ἐγνώρισαν τὸν καλλιτέχνην ἐν τῷ παιδί· οἱ συμπολίται του τὸν ἐνόησαν, καὶ ἐφησὶς ἀπεστάλη εἰς Νεάπολιν ὡς ὑπότροφος τοῦ δήμου, ἵνα σπουδάσῃ τὴν ζωγραφικὴν.

Ἐπῆρξε μαθητὴς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Νεαπολίτιδος ζωγραφικῆς σχολῆς, τοῦ Μορέλλη. Ἀπεκαλύφθη πρὸ τεσσάρων ἔτων ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ Ἐκθέσει τῆς Νεαπόλεως τῆς ὁποίας, ἡ great attraction ὑπῆρξε μίᾳ εἰκῶν τοῦ «La festa del Corpus-Domini in Chieti» πωληθεῖσα ἀντὶ πεντήκοντα χιλιάδων φράγκων.

Ὡς ζωγράφος ὁ Μικέτης εἶναι Ἰταλός· εἶναι τι πλεον ἢ Ἰταλός· εἶναι μεσημβρινός· κατὰ πλεον ἢ μεσημβρινός· Νεαπολίτης· ἀλλ' ἀκριβῶς μήτε Νεαπολίτης εἶναι, ἀλλ' Ἀβρούτσιος· καὶ ἐστὶ ἀκριβέστερον, ἐπειδὴ τὸ διαμέρισμα τῶν Ἀβρούτσων διαίρεται εἰς δύο, αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν παραθαλάσσιον Ἀβρούτσον. Ἡ φύσις ἐν ἣ ἐγεννήθη εἶναι αὐτὴ τὸ πνεῦμά του, ἡ καρδία του, ἡ τέχνη του. Ὁ ἀρχαῖος καὶ ἐρημος ἐπὶ τὴν Ἀδριατικὴν ὀρίζων ἀφ' ἑνός, αἱ ὑψηλότεραι κορυφαὶ τῶν Ἀπεννίνων ἀφ' ἑτέρου, οἱ θεληκτικοὶ λόφοι, αἱ πλούσιαι πεδιάδες καὶ ὑπὲρ αὐτάς τῶν βουνῶν του οἱ βράχοι, τὸ μακρὰν διαρῶμενον φαιόχρουν χωρίον, ὃ ἐν ἀκμῇ θάλλων ἀγρός, ἡ ἄδουσα καὶ παρερχομένη Ἀβρούτσιος χωρική, ὁ κρημνιζόμενος χεῖμαρρος καὶ τὸ μέσῳ ἀνθέων καὶ χλόης διαρρέον βυάκιον, ἢ ἐν τῷ λει-

μῶνι βόσκουσα ποιμνὴ καὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἄπειρον κυανοῦν τῆς θαλάσσης· λευκάζον ἱστίον, ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, καθ' ἃς ἐπὶ τὴν ἀπαράμιλλον ταύτην φύσιν τὸ φῶς ὡς μεθῦον ὑπὸ νεότητος καὶ ἐρωτος συνθλάται εἰς μυρία δοξαζόντα χρώματα, ὅλος αὐτὸς ὁ λάμπων καὶ αἰῶνι ἐν περισκέψει μειδιῶν κόσμος, ἴδου ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Μικέτη καὶ ὁ ἄβαξ ὁ φέρων τὰ χρώματα ἐν οἷς τοὺς χρωστηρὰς του ἐμβάπτει.

*

Φαντάσθητε τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτὴν ψυχὴν, ἥτις ἔλαχεν ἐν τῷ μικρῷ Ἀβρούτσιῳ ὄρφανῷ, ἐγκαταλειμμένην εἰς ἑαυτὴν καὶ ἑρριμμένην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόσμου ἐκεῖνου. Ἀπὸ ἐντυπώσεως εἰς ἐντυπώσιν, ἀπὸ ἐκστάσεως εἰς ἐκστάσιν, ἀπὸ σκέψεως εἰς σκέψιν, ἀπὸ μελέτης εἰς μελέτην, ἡ ψυχὴ αὐτὴ ἀπερόρησε τὰς καλλονάς, τὴν λάμπριν, τὰ θέληγτρα, τὴν λανθάνουσαν ἐνιάχου μελαγχολίαν, τὰ ἄβρα ἢ ἀμυδρά, ἢ ἀπότομα διαγράμματα, τὰ μυρία χρώματα τοῦ κόσμου ἐκεῖνου, καὶ ὅταν ὁ ζωγράφος ἠδυνήθη νὰ ἐφρασθῇ, ν' ἀποτυπώσῃ διὰ γραμμῶν καὶ χρωμάτων αὐτὴν τὴν ψυχὴν του, ἴδου αὐτὴ ἀντανακλωμένη εἰς τὰς εἰκόνας ἐν ταῖς καλλογαῖς τῆς πατρίδος τῆς.

*

Ζητήσατε ἀπὸ τὸν Μικέτην ν' ἀφήσῃ τὰ Ἀβρούτσια τοπία του, τῆς θαλάσσης του τὰς ἀπόψεις, τοὺς βράχους του καὶ τὰ ποιμνία, τὰς χωρικός του καὶ τὰ ἄβρα, τοὺς ἀγρότας του, τὸν τόπον του, τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν πάντων τούτων λανθάνον ἀπλοῦν, ἀλλὰ βαθύ, αἰσθημα τοῦ ἐρωτος, τῆς νεότητος, τῆς δυνάμεως καὶ ἐλαφρᾶς τινος μελαγχολίας, ν' ἀφήσῃ τὸν κόσμον αὐτὸν τῆς ψυχῆς του, καὶ νὰ ζωγραφίσῃ μίαν Ῥωμαϊκὴν σκηνήν· ἐγὼ φρονῶ ὅτι θ' ἀποτύχῃ ὅπως θ' ἀπετύγχανεν ὁ Κόσσις, ὃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ βίῳ ἀναζήσας ἐκεῖνος Ῥωμαῖος, γράφων εἰδύλλιον.

*

Ἡ ὄψις τῶν ἔργων τοῦ Μικέτη ἀποκαλύπτει ἐναργέστατα τὰς κρίσεις ταύτας, καθορωμένης ἐν αὐτοῖς, τῆς ψυχῆς του ὑπὸ μυρίους ποικίλους τόνους τοῦ αὐτοῦ χρωματισμοῦ. Εἶπον πάντοτε ἡ ψυχὴ του, ὡς διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐκφράζων τὸ σύνολον τῶν ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων του, ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ Μικέτη εἶναι μᾶλλον αἰσθήματα ἢ ἰδέαι· τοῦτο λέγουσι τὰ ἔργα του· ἄλλως τε ἐγεννήθη ζωγράφος· ἡ Τέχνη δι' αὐτὸν εἶναι τι ἐνοστικτὸν· ἂν εἶχε πλείονας ἰδέαις, ἴσως ἐξέφραζεν αὐτάς· τὰ αἰσθηματά του ὅμως ὅλα, πρῶτα καὶ εὐχερέστερα διὰ τοῦ ἐνοστικτοῦ αὐτοῦ ἐκδηλοῦνται.

*

Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου, καλλιτέχνου καὶ καλλιτέχνου, ποιητοῦ καὶ ποιητοῦ. Ἐπὶ τὰ τιτάνεια μέτωπα τοῦ Ὀμήρου τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου ὁ κόσμος ὑπὸ πᾶσαν αὐτοῦ φάσιν ἀπογιγανθούται· ἐν ταῖς κεφαλαῖς τοῦ Μουσαίου, τοῦ Ρακίνα, τοῦ Μικέτη εἶς κόσμος, διάφορος δι' ἑκάστην, ἀνακινεῖται.

Πρὶν ἢ ἀπὸ τῆς ἀφειρησίας ταύτης ἐπὶ αἰσθητικοφιλοσοφικὴν τινὰ θεωρίαν ὀρμηθῶ . . . τελεία καὶ ὑπογραφῆ.

* Ἀγησίλαος.